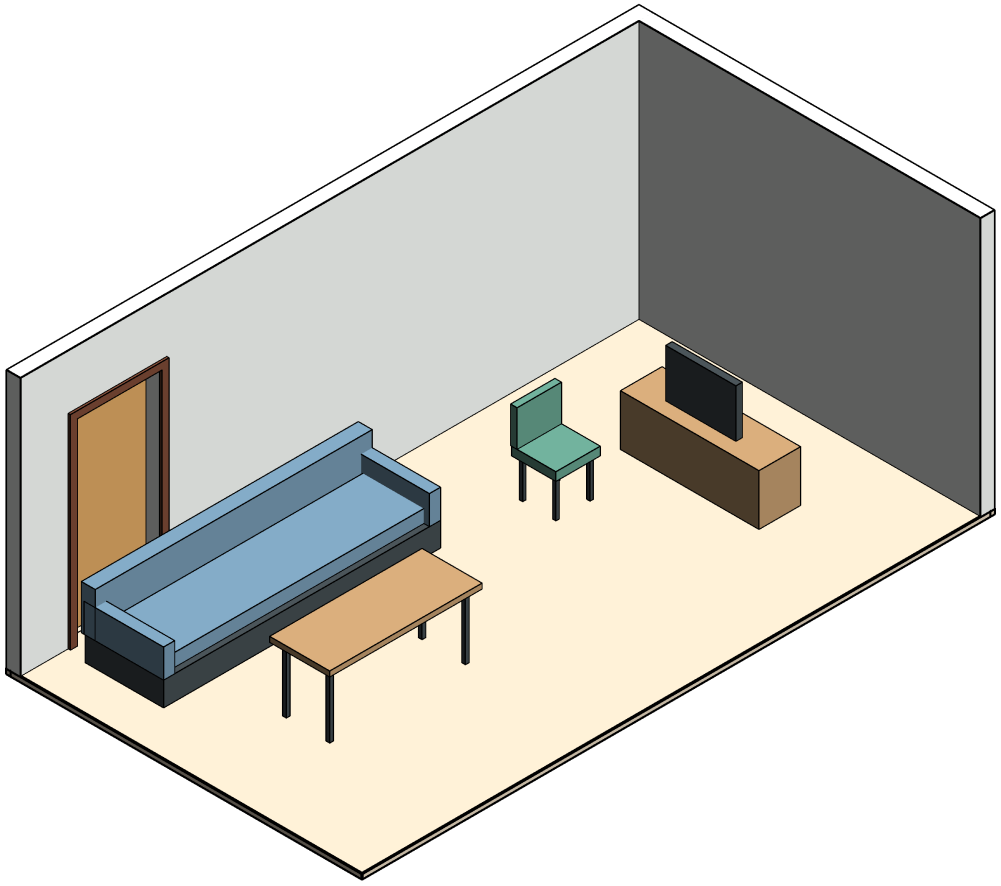
bimMajster

Polski

RoomDocs

Instrukcja obsługi RoomDocs

Od wybranych pomieszczeń do sprawdzonych rysunków

Rooms → Documentation → Sheets

Bezpłatny dodatek

Spis treści

1. Przygotuj niewielki test 3

2. Rooms: wybierz dokładnie, co uwzględnić 3

3. Documentation: skonfiguruj pierwszy rzut 4

4. Rysunki zaawansowane i opcjonalne opisy 6

5. Sheets: wybierz arkusz i odstępy 9

6. Naming: oddziel numery arkuszy od ich tytułów 12

7. Sprawdź wynik przed zapisaniem lub eksportem 13

8. Zapisz ustawienia na potrzeby następnego projektu 14

9. Szybkie rozwiązywanie problemów 15

10. Przed wydaniem dokumentacji 16

11. Opis ustawień 17

Pierwsze ćwiczenie: dwa pomieszczenia, jeden wiersz rzutu i osobne arkusze. Dodawaj opcje zaawansowane dopiero po sprawdzeniu tego wyniku.

Zanim zaczniesz

Pierwsze ćwiczenie wykonaj na kopii projektu. Przygotuj zamknięte pomieszczenia, formatkę arkusza i potrzebne zasoby projektu. Szablony, typy rzutni, style wymiarów i rodziny oznaczeń pochodzą z aktywnego projektu.

Instalacja

Korzystaj z instrukcji dołączonych do pobranego pakietu i sprawdź, czy jest przeznaczony do Twojej wersji Revit.

1. Przygotuj niewielki test

RoomDocs to bezpłatny dodatek. Ten przewodnik jasno objaśnia interfejs w języku angielskim. Korzystaj z instrukcji dołączonych do pobranego pakietu i sprawdź, czy jest przeznaczony do Twojej wersji Revit.

Proces składa się z trzech etapów: **Rooms** służy do wyboru pomieszczeń, **Documentation** do wyboru rysunków, a **Sheets** do rozmieszczenia i nazwania wyników. Przy pierwszym uruchomieniu nie trzeba konfigurować wszystkich opcji.

1. Utwórz kopię testową projektu i otwórz ją w obsługiwanej wersji Revit. Podczas testów pozostaw oryginalny projekt bez zmian.
2. Sprawdź, czy dwa pomieszczenia do testu są umieszczone i zamknięte. Wybierz jedno proste i jedno większe pomieszczenie.
3. Upewnij się, że projekt zawiera odpowiednią rodzinę formatki (tabliczki rysunkowej). Jeśli chcesz użyć standardowej grafiki biura, wczytaj również odpowiedni szablon widoku rzutu i typ rzutni.
4. Otwórz **RoomDocs** z panelu na wspólnej wstążce **bimMeister**. Okno otworzy się na karcie **Rooms**.

Przy pierwszym uruchomieniu twórz tylko rzuty. Dodaj rzuty sufitów, elewacje, etykiety i wymiary dopiero po zapoznaniu się z podstawowym wynikiem.

2. Rooms: wybierz dokładnie, co uwzględnić

1. Znajdź potrzebne pomieszczenie w tabeli. Jeśli lista jest długa, użyj **Filter by parameter** i **Filter text (contains)**. Możesz na przykład wybrać **Number** i wpisać fragment numeru pomieszczenia.
2. Zaznacz **Select** przy pierwszym pomieszczeniu, a następnie przy drugim. Samo kliknięcie lub podświetlenie nazwy pomieszczenia nie zaznacza go do generowania.
3. Sprawdź liczbę wybranych pomieszczeń w lewym panelu. Powinna odpowiadać zamierzonemu wyborowi. Filtrowanie nie odznacza wcześniej zaznaczonych pomieszczeń, więc zaznaczone pomieszczenie może być ukryte przez bieżący filtr.
4. Wybierz **Next**, aby przejść do **Documentation**.

Pomieszczenia są wybierane z aktywnego projektu. Wybór pomieszczeń z łączy nie jest częścią tego procesu. Wczytanie presetu nie wybiera za Ciebie pomieszczeń.

Oczekiwany wynik: uwzględnione zostaną tylko zaznaczone pomieszczenia. Jeśli liczba się nie zgadza, wróć do tabeli i popraw wybór przed przejściem dalej.

3. Documentation: skonfiguruj pierwszy rzut

Otwórz **Views & names**. Każdy włączony wiersz określa jeden rodzaj rysunku tworzony dla każdego wybranego pomieszczenia.

1. Zaznacz **Use** w pierwszym wierszu. Na potrzeby tego pierwszego ćwiczenia pozostaw pozostałe wiersze wyłączone.
2. Ustaw **View type** na **Floor plan**.
3. Wybierz zgodny szablon **View template** dla rzutu albo **(none)**, jeśli testujesz bez szablonu biurowego. Szablon określa przypisane mu ustawienia Revit, dlatego sprawdź jego skalę i widoczność elementów.
4. Wpisz **RD_** w polu **Prefix**, wybierz **Number** jako **Room parameter** i wpisz **FP** w polu **Suffix**.
5. Sprawdź pozostałe pola, a gdy wszystko będzie gotowe, wybierz **Next**.

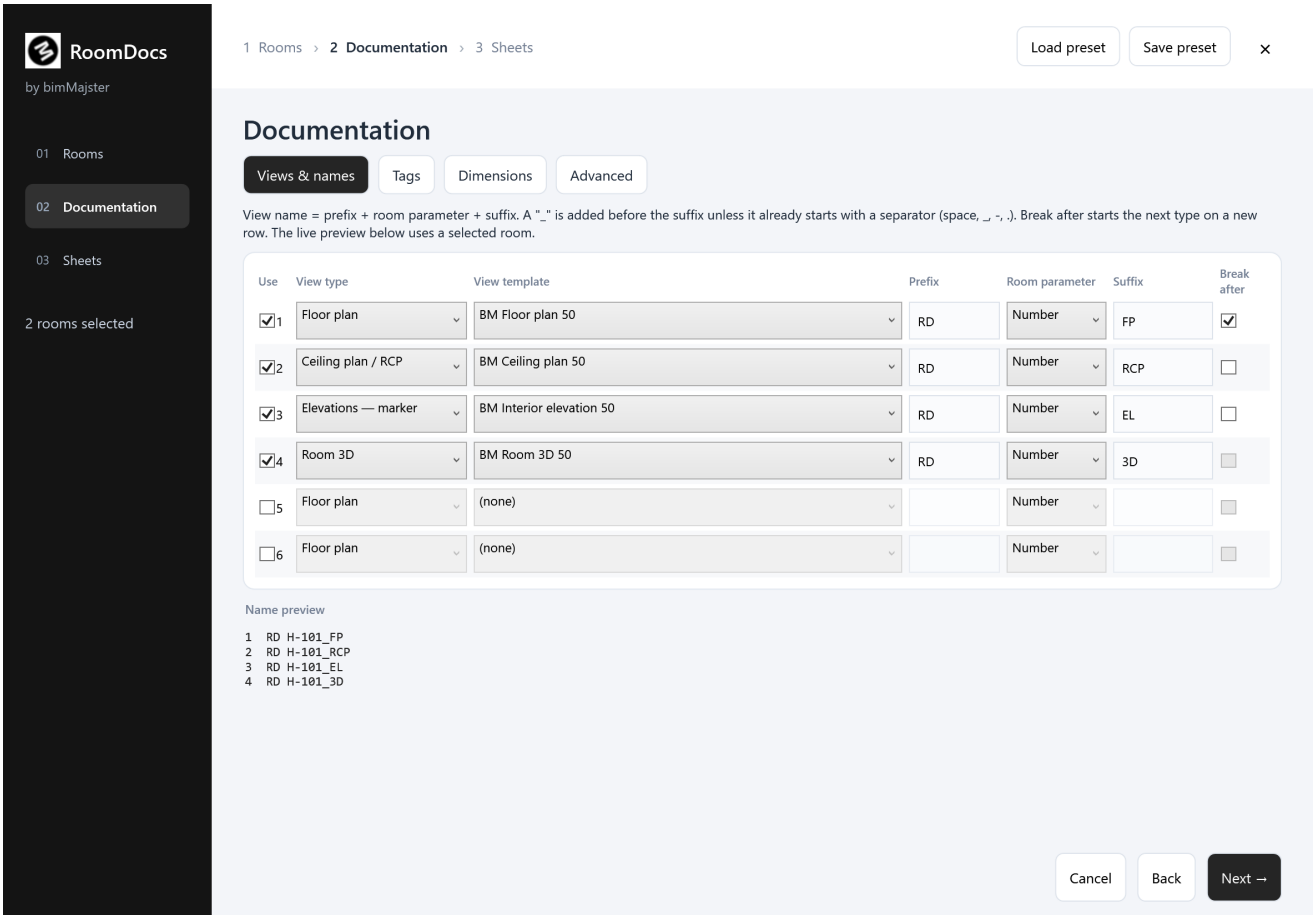
Dla numeru H-103, prefiksu RD_ i sufiksu FP powstaje RD_H-103_FP. Prefiks jest tekstem dosłownym. Podkreślenie jest dodawane tylko, gdy sufiks nie zaczyna się separatorem. Podgląd nazwy na żywo pokazuje wynik.

Break after oznacza: rozpocznij następny włączony rodzaj dokumentacji w nowym wierszu układu. Nie oznacza to nowego pomieszczenia, nowego widoku ani automatycznie nowego arkusza. W pierwszym ćwiczeniu z jednym wierszem możesz pozostawić tę opcję wyłączoną.

Gdy podstawowy przebieg będzie działał, włącz dodatkowe wiersze dla **Ceiling plan / RCP**, **Elevations - marker**, **Elevations - walls** lub **Room 3D**. Dla każdego rodzaju wybieraj zgodne szablony. Powtórzenie tego samego rodzaju widoku w kolejnym wierszu przydaje się, gdy potrzebna jest inna konfiguracja rysunku; zadbaj o odrębne nazwy.

Interfejs w praktyce

3. Documentation: skonfiguruj pierwszy rzut

Oryginalny interfejs RoomDocs. Ustawienia przykładowe; postępuj zgodnie z instrukcją w tekście.

4. Rysunki zaawansowane i opcjonalne opisy

Advanced (ustawienia zaawansowane): używaj ustawień odpowiednich dla konfigurowanego rodzaju rysunku. Rozważnie ustawiaj marginesy przycięcia, odsunięcia, obrót i opcje elewacji. Zwracaj uwagę na jednostkę podaną przy każdym polu; nie zakładaj, że wszystkie odległości używają tej samej jednostki.

Room 3D: wybierz kierunek patrzenia względem pomieszczenia, margines ramki przekroju, górne cięcie, cięcia skierowane w stronę kamery i skalę. Widok z boku i z narożnika pokazuje różne części pomieszczenia. Pierwszeństwo ma szablon sterujący skalą. Prostokątna ramka przekroju wokół nieregularnego pomieszczenia może pokazać sąsiednią geometrię, dlatego sprawdź wynik.

Tags: włącz etykietowanie, zaznacz kategorię i wybierz zgodną rodzinę/typ lub wczytany znacznik Multi-Category, gdy brak własnej rodziny. Wybierz FP (rzut), RCP (rzut sufitu) lub EL (elewacja); znaczniki pomieszczeń obsługują FP/RCP. Position: Auto, Centre, Above, Below, Left, Right. Drzwi/okna widziane krawędzią są pomijane na elewacjach.

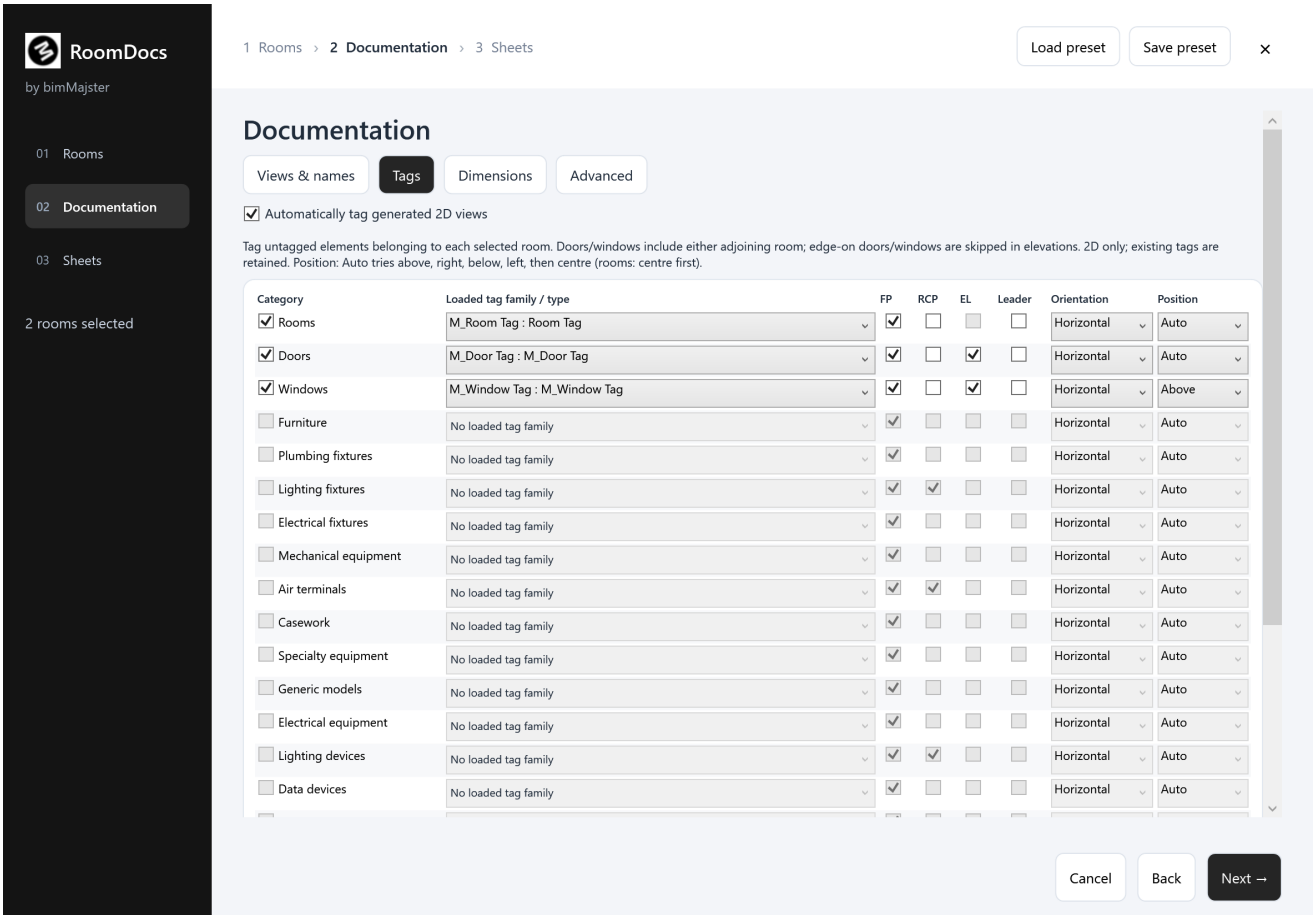
Dimensions: włącz wymiarowanie i zaznacz obsługiwany wiersz. H i V niezależnie włączają kierunki. Wybierz pozycje, styl liniowy i **Odsunięcie mm**. Pozycje wewnętrzne leżą wewnątrz pomieszczenia w wybranym odsunięciu; zewnętrzne (pod/nad, z lewej/z prawej strony) poza licem ściany. Gdy kadr jest za ciasny, linia trafia do środka, a przegląd podaje potrzebne dodatkowe odsunięcie kadru.

Obsługiwane są kwalifikujące się rzuty i elewacje; RCP i widoki 3D nie są celami wymiarowania. Rzuty wymagają obsługiwanej prostokątnego układu granic pomieszczenia w jego lokalnych osiach. Wysokość elewacji wymaga rzeczywistych ograniczających powierzchni podłogi i sufitu, a nie tylko górnej granicy pomieszczenia. Jeśli pojawi się komunikat z prośbą o włączenie **Areas and Volumes**, sprawdź obliczenia powierzchni i kubatury w Revit oraz rzeczywiste granice sufitu. RoomDocs zgłasza brak dostępnego odniesienia zamiast wymyślać wymiar. Prawidłowy wymiar poziomy może pozostać, nawet gdy pominięto wymiar pionowy.

Sprawdź po wygenerowaniu: etykiety, linie odniesienia, tekst wymiarów i kierunki otwierania drzwi mogą na siebie nachodzić. Automatyczne rozmieszczenie nadal wymaga sprawdzenia rysunku i czasem ręcznej korekty.

Interfejs w praktyce

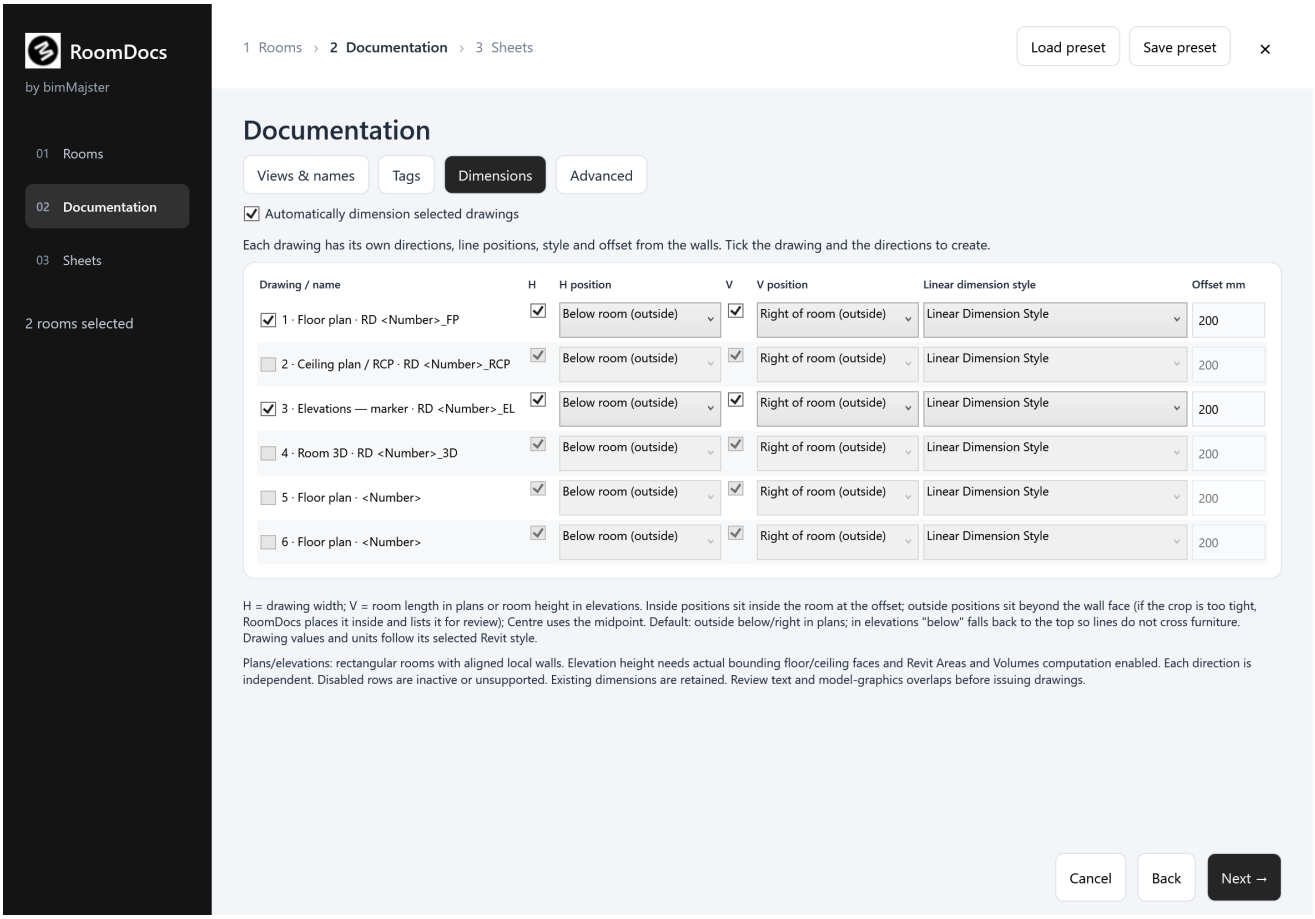
4. Rysunki zaawansowane i opcjonalne opisy

Oryginalny interfejs RoomDocs. Ustawienia przykładowe; postępuj zgodnie z instrukcją w tekście.

Interfejs w praktyce

4. Rysunki zaawansowane i opcjonalne opisy

Oryginalny interfejs RoomDocs. Ustawienia przykładowe; postępuj zgodnie z instrukcją w tekście.

5. Sheets: wybierz arkusz i odstępy

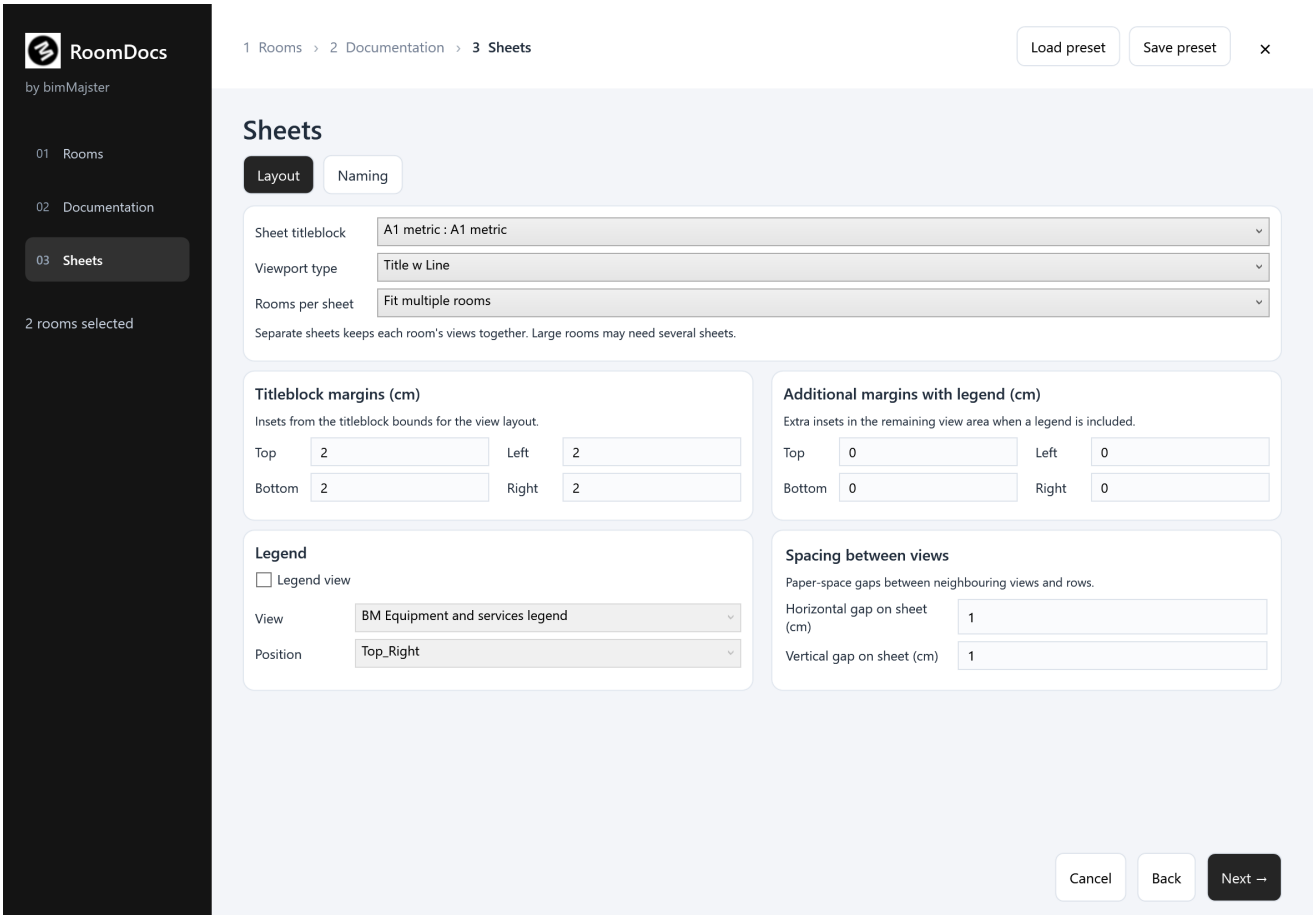
W **Sheets > Layout** skonfiguruj miejsce docelowe dla wygenerowanych rysunków.

1. Wybierz **Sheet titleblock** spośród bloków tytułowych wczytanych do projektu. Określa on format arkusza.
2. Wybierz **Viewport type**. Określa on wygląd rzutni, w tym sposób wyświetlania jej tytułu.
3. Przy pierwszym uruchomieniu wybierz **Separate sheets per room** w **Rooms per sheet**. Każde pomieszczenie będzie osobno; większe pomieszczenie może nadal wymagać więcej niż jednego arkusza. Później użyj **Fit multiple rooms**, jeśli biuro chce umieszczać kilka pomieszczeń na jednym arkuszu.
4. Ustaw **Titleblock margins**, aby rysunki nie wchodziły na obramowanie ani pole tytułowe. Wpisz wartości w jednostkach podanych w interfejsie. Przy bloku tytułowym z panelem informacyjnym po prawej stronie może być potrzebny większy prawy margines.
5. Ustaw **Spacing between views**. To odstępy na arkuszu, a nie odległości w modelu.
6. Przy pierwszym uruchomieniu pozostaw **Legend view** wyłączone. Później wybierz wczytaną legendę, jej położenie i ewentualne dodatkowe marginesy wokół niej.
7. Wybierz **Next**, aby otworzyć **Naming**.

Blok tytułowy, marginesy, odstępy i skala widoku działają wspólnie. Jeśli rysunek się nie mieści, sprawdź te ustawienia. Nie zakładaj, że narzędzie po cichu zmniejszy ważny rysunek lub zastąpi zasoby biurowe.

Interfejs w praktyce

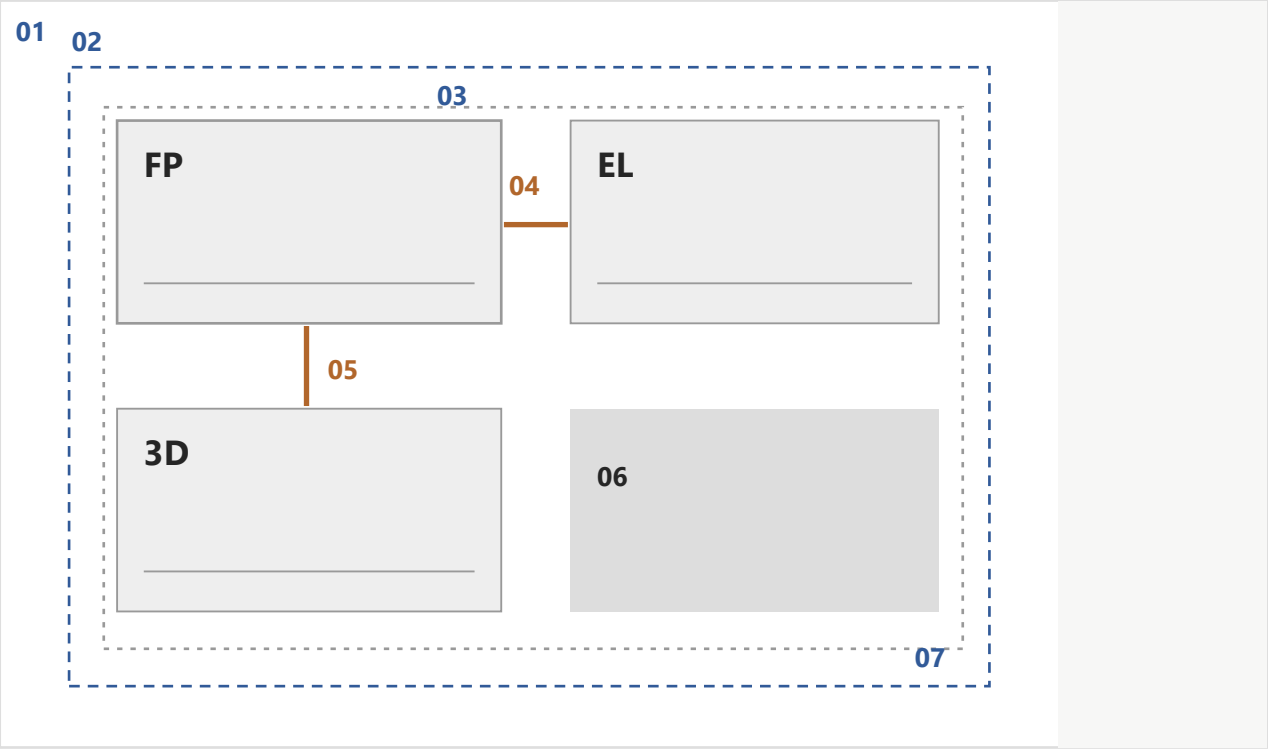
5. Sheets: wybierz arkusz i odstępy

Oryginalny interfejs RoomDocs. Ustawienia przykładowe; postępuj zgodnie z instrukcją w tekście.

Jak działają odstępy na arkuszu

Te odległości dotyczą arkusza. Nie zmieniają wymiarów pomieszczenia w modelu.

01 Granica arkusza

02 Marginesy formatki

03 Obszar widoków

04 Odstęp poziomy

05 Odstęp pionowy

06 Miejsce na legendę

07 Dodatkowe marginesy z legendą

Schemat poglądowy, a nie wygenerowany arkusz. Zarezerwuj obszar tabliczki, a następnie ustaw odstępy między widokami. Po włączeniu legendy jej pozycja i marginesy zmniejszają dostępny obszar. Skala i tytuły rzutni wpływają na dopasowanie rysunków.

6. Naming: oddziel numery arkuszy od ich tytułów

Grupy **Sheet number** i **Sheet name** są niezależne. Skonfiguruj obie.

1. W **Sheet number** wybierz numerowaną sekwencję albo odpowiedni parametr pomieszczenia. Dla prostej sekwencji użyj rozpoznawalnego prefiksu, na przykład **RD-**, i ustaw numer początkowy. Dopełnienie określa liczbę cyfr, na przykład **001** zamiast **1**.
2. W **Sheet name** wybierz opis lub parametr używany przez zespół do identyfikowania dokumentacji. Dodaj prefiks lub sufiks tylko wtedy, gdy są potrzebne.
3. Jeśli używasz **Sheet Use** lub **Sheet Category**, upewnij się, że odpowiednie parametry projektu istnieją, i wpisz zamierzone wartości. To opcjonalne metadane, które nie zastępują numeru ani nazwy arkusza.
4. Jeszcze raz sprawdź wybrane pomieszczenia, rodzaje rysunków i nazwy, a następnie wybierz **Generate**.

Użyj odrębnego prefiksu testowego, aby łatwo rozpoznać nowe wyniki. Sprawdź faktycznie wygenerowane nazwy, zamiast zakładać, że przykładowy format obejmuje każdy tryb numeracji i przypadek konfliktu nazw.

7. Sprawdź wynik przed zapisaniem lub eksportem

1. W Revit znajdź nowe widoki i arkusze według wybranych nazw lub prefiksu.
2. Otwórz rzut każdego testowego pomieszczenia. Sprawdź orientację, przycięcie, grafikę i skalę.
3. Otwórz każdy wygenerowany arkusz. Sprawdź przypisanie pomieszczenia, kolejność rysunków, marginesy, tytuły rzutni i czytelność.
4. Jeśli włączono opisy, sprawdź rzeczywiste wartości wymiarów, odniesienia, położenie etykiet oraz komunikaty o pominiętych elementach. Popraw kolizje przed wydaniem rysunków.
5. Zapisz projekt testowy dopiero wtedy, gdy zaakceptujesz wynik. W projekcie produkcyjnym postępuj zgodnie z procedurą sprawdzania i zapisywania obowiązującą w biurze.
6. Wyeksportuj zaakceptowane arkusze za pomocą standardowego eksportu PDF w Revit i sprawdź także strony PDF.

Generowanie tworzy nowy zestaw natywnych widoków i arkuszy Revit. Kolejne uruchomienie nie aktualizuje poprzedniego zestawu w miejscu. Rozważnie zachowuj lub usuwaj wcześniejsze wyniki i sprawdzaj konflikty nazw. Nie usuwaj oryginalnej dokumentacji biurowej tylko po to, by powtórzyć test.

Sprawdzenie pierwszego uruchomienia: dwa wybrane pomieszczenia, jeden wiersz rzutu i osobny arkusz dla każdego pomieszczenia to prosty sposób, by sprawdzić, czy każde zamierzone pomieszczenie ma własną dokumentację rzutową. Nie dodawaj kolejnych opcji, dopóki ten podstawowy wynik nie będzie jasny.

8. Zapisz ustawienia na potrzeby następnego projektu

1. Gdy konfiguracja działa poprawnie, wybierz **Save preset** i nadaj plikowi XML rozpoznawalną nazwę biura/zadania.
2. W innym projekcie wybierz **Load preset** i wskaż ten plik.
3. Przeczytaj komunikaty o brakujących zasobach. Wczytaj lub jawnie przypisz potrzebne szablony, blok tytułowy, typy rzutni, style wymiarowania i rodziny etykiet zamiast wybierać przypadkowy zamiennik.
4. Ponownie wybierz pomieszczenia i sprawdź konfigurację przed generowaniem.

Presety zapisują konfigurację, a nie wybrane pomieszczenia ani dane logowania. Zachowaj kopię zaakceptowanego presetu biurowego przed jego zmianą. **Cancel** lub zamknięcie okna konfiguracji nie oznacza wygenerowania dokumentacji.

9. Szybkie rozwiązywanie problemów

Co widzisz	Co zrobić
Nieoczekiwana liczba wybranych pomieszczeń	Sprawdź pola wyboru Select i filtry; podświetlony tekst nie oznacza zaznaczonego pomieszczenia
Pomieszczenie jest niedostępne	Sprawdź, czy jest umieszczone, zamknięte i należy do aktywnego dokumentu
Brakuje szablonu, bloku tytułowego lub etykiety	Wczytaj potrzebny zasób do projektu, a następnie przypisz go
Rysunek się nie mieści	Sprawdź format bloku tytułowego, marginesy, odstępy, skalę i ustawienia szablonu
Pominięto wysokość elewacji	Sprawdź rzeczywiste ograniczające powierzchnie podłogi/sufitu oraz Areas and Volumes; przeczytaj komunikat
Etykiety lub tekst wymiarów nachodzą na siebie	Sprawdź rozmieszczenie oraz rodzinę/styl biurowy; w razie potrzeby popraw ręcznie
Kolejne uruchomienie utworzyło więcej widoków	Generowanie tworzy nowy zestaw zamiast aktualizować poprzedni
Panelu brakuje lub jest zdublowany	Sprawdź pakiet dla używanej wersji Revit. Przed zmianą rejestracji dodatków skontaktuj się z pomocą techniczną

Aby uzyskać pomoc, podaj wersję RoomDocs, rok/kompilację Revit, dokładne kroki i zrzut ekranu problemu. W miarę możliwości użyj neutralnego przykładu i przed udostępnieniem usuń poufne informacje o kliencie/projekcie. Aby uzyskać pomoc, otwórz **https://bimmeister.com/** i wybierz **Kontakt**.

10. Przed wydaniem dokumentacji

Potwierdź, że uwzględniono właściwe pomieszczenia, nazwy i numery są poprawne, przycięcia i skale są odpowiednie, arkusze są czytelne, odniesienia i wartości mają sens, a kolizje opisów zostały rozwiązane. Sprawdź każdą wyeksportowaną stronę. RoomDocs to bezpłatny dodatek, ale automatyczne generowanie wymaga takiej samej profesjonalnej kontroli rysunków jak dokumentacja przygotowana ręcznie.

Kontrola końcowa

Obszar	Przed wydaniem dokumentacji
[ ] Pomieszczenia	Wybrano tylko zamierzone pomieszczenia
[ ] Widoki	Sprawdzono pomieszczenie, orientację, zakres i skalę
[ ] Opisy i wymiary	Sprawdzono wartości, odniesienia i nakładanie
[ ] Arkusze	Sprawdzono nazwy, numery, marginesy i tytuły
[ ] PDF	Obejrzano każdą wyeksportowaną stronę
[ ] Preset	Zapisano osobno zaakceptowaną konfigurację

11. Opis ustawień

Ten materiał uzupełnia przewodnik krok po kroku. Ułatwia wybór ustawień dla rysunków, które chcesz utworzyć. Nazwy elementów interfejsu pozostawiono po angielsku, aby można je było łatwo odnaleźć. Zasoby projektu, takie jak szablony widoków, typy etykiet, style linii i bloki tytułowe, muszą być wczytane do aktywnego projektu Revit, gdy dane pole wymaga ich wyboru.

Rooms: filtry, wybór i sortowanie

Ustawienie lub czynność	Jak używać
Filter by parameter i **Filter text (contains)**	Dostępne są dwie pary pól parametr/tekst. Wybierz parametr pomieszczenia, a następnie wpisz fragment jego wartości. Lista zostanie ograniczona do pozycji, w których parametr zawiera ten tekst. Użyj obu par, aby zawęzić listę bardziej.
Select	Zaznacz pole wyboru, aby uwzględnić pomieszczenie. Filtrowanie i sortowanie zachowują zaznaczenia, także pomieszczeń chwilowo ukrytych przez filtry. Licznik pokazuje liczbę zaznaczonych pomieszczeń.
Sortowanie według **Room name** lub **Number**	Kliknij nagłówek jednej z tych kolumn, aby sortować rosnąco; kliknij ten sam nagłówek ponownie, aby odwrócić kolejność. Sortowanie nie zmienia zaznaczeń. Nagłówek **Select** nie służy do sortowania.
Klawisz spacji	Gdy fokus znajduje się na wierszu pomieszczenia, ale nie na samym polu wyboru, naciśnij spację, aby zmienić stan zaznaczenia tego wiersza.

Przykład: Aby znaleźć pomieszczenia na poziomie 1 z numerami zaczynającymi się od H-, ustaw pierwszy filtr na parametr poziomu i wpisz fragment jego wartości, a w drugiej parze wybierz **Number** i wpisz H-. Zaznacz potrzebne pomieszczenia i sprawdź licznik; podświetlenie wiersza nie oznacza wyboru.

Documentation: zaawansowane ustawienia rysunków

Otwórz **Advanced**, aby skonfigurować grupy ustawień dla rysunków. Każda grupa dotyczy wskazanego rodzaju widoków, z wyjątkiem obrotu rzutów i ustawień Room 3D, opisanych niżej.

Ustawienie	Znaczenie i praktyczne zastosowanie
Floor plan crop offset (cm)	Powiększa przycięcie rzutu poza granicę pomieszczenia o podaną wartość. Zacznij od małej wartości i sprawdź przycięcie w pobliżu drzwi, wyposażenia i sąsiedniej geometrii.
Rzut: **Create filled region** i wybór stylu linii	Dodaje obszar wypełnienia związany z przycięciem rzutu, używając wczytanego typu obszaru wypełnienia i wybranego stylu linii detalu. Wybierz czytelną grafikę i sprawdź wynik w Revit.

Ustawienie	Znaczenie i praktyczne zastosowanie
RCP crop offset (cm)	Powiększa przycięcie rzutu sufitu poza granicę pomieszczenia. Nie zmienia ustawień przycięcia rzutu podłogi.
RCP: **Create filled region** i wybór stylu linii	Określa obszar wypełnienia i jego styl linii dla wierszy rzutów sufitów. Te ustawienia są niezależne od grupy rzutów podłogi.
Elevation crop offset (cm)	Dodaje miejsce wokół przycięć generowanych elewacji wnętrza. Jeśli przycięcie ucina wyposażenie albo krawędź wykończenia, nieznacznie zwiększ odsunięcie i ponownie sprawdź wynik.
Minimum wall segment width	Ustawia minimalną szerokość segmentu elewacji. W **Elevations - walls** krótsze segmenty granicy pomieszczenia są pomijane. Próg jest też używany do sprawdzania szerokości elewacji tworzonych z markera. Interfejs pokazuje jednostki projektu (cm w projektach metrycznych, ft w imperialnych); nie jest to minimalna szerokość pomieszczenia.
Elewacje: **Create filled region** oraz style linii górnej/dolnej/lewej/prawej	Ustawia obszar wypełnienia i styl każdej krawędzi dla obu rodzajów elewacji. Wybierz wczytane style czytelne w docelowej skali arkusza.
Elevations - marker	Umieszcza marker elewacji dla pomieszczenia i tworzy widoki w kierunkach wskazanych przez marker. Wybierz tę opcję, gdy potrzebny jest zestaw widoków wyznaczonych przez marker. Szablon i nazwa wiersza nadal pochodzą z **Views & names**.
Elevations - walls	Tworzy widoki na podstawie kwalifikujących się segmentów ścian ograniczających pomieszczenie. Próg minimalnej szerokości odfiltrowuje krótkie segmenty. Użyj tej opcji, jeśli widoki mają odpowiadać poszczególnym kwalifikującym się ścianom.
Obrót rzutów	Wybierz, czy rzuty mają być obracane zgodnie z orientacją pomieszczenia. Obrót wyznacza również osie lokalne używane w Room 3D. Jeśli granica pomieszczenia nie zawiera odpowiedniego prostego segmentu, Room 3D korzysta z nieobróconego układu odniesienia.

Przykład: Jeśli elewacja ścienna pokazuje krótki uskok, który nie jest potrzebny na arkuszu, zwiększ **Minimum wall segment width**, aby go pominąć, a następnie sprawdź wszystkie objęte zmianą pomieszczenia. Ustaw próg tak, aby zachować istotne ściany; jest wspólny dla konfigurowanego generowania elewacji, a nie ustawiany osobno dla każdej ściany.

Kamera i przycinanie Room 3D

Grupa Room 3D zawiera wspólne ustawienia kamery, przycinania i skali dla wierszy Room 3D. Nadaj każdemu wierszowi osobną nazwę i wybierz szablon w **Views & names**. Kierunki kamery są określane względem pomieszczenia: **Back left**, **Back**, **Back right**, **Left**, **Right**, **Front left**, **Front** i **Front right**.

Ustawienie	Znaczenie i praktyczne zastosowanie
Kierunek	Wybierz jeden z ośmiu kierunków względem pomieszczenia, aby określić, z której strony patrzy kamera. Jeśli ściana zasłania ważne elementy, wypróbuj sąsiedni kierunek.
Open ceiling automatically	Wyszukuje rzeczywisty spód sufitu, stropu lub dachu nad pomieszczeniem i obniża górną płaszczyznę ramki przekroju, otwierając widok. Jeśli nie znajdzie odpowiedniego elementu, automatyczna korekta nie jest stosowana.
Top cut (mm)	Obniża górną płaszczyznę ramki przekroju o podaną wartość. Jeśli włączono **Open ceiling automatically** i wykryto przykrycie, cięcie jest mierzone w dół od jego dolnej powierzchni. W pozostałych przypadkach jest mierzone od górnej powierzchni bryły pomieszczenia. Niewielkie cięcie odsłania wnętrze, pozostawiając kontekst u góry. Zbyt duże cięcie, usuwające prawie całą wysokość pomieszczenia, zostaje odrzucone.
Cut camera-facing walls i **Front cut (mm)**	Po włączeniu przesuwa do wnętrza płaszczyzny ramki przekroju po stronach zwróconych do kamery, o podaną wartość cięcia. Otwiera to widok z wybranego kierunku. Zbyt duże cięcie, pozostawiające prawie zerową szerokość lub głębokość, zostaje odrzucone.
Room margin (mm)	Dodaje poziomy zapas wokół ramki przekroju pomieszczenia. Zwiększaj go tylko wtedy, gdy trzeba zachować widoczność sąsiednich elementów; prostokątna ramka może objąć geometrię poza nieregularnym pomieszczeniem.
Bottom margin (mm)	Rozszerza ramkę przekroju poniżej najniżej wykrytej geometrii pomieszczenia. Niewielka wartość pozwala zachować kontekst podłogi.
Camera elevation (°)	Ustawia kąt wysokości kamery. Większy kąt pokazuje więcej podłogi, a mniejszy daje widok zbliżony do poziomu wzroku.
View scale 1 :	Ustawia docelową skalę widoku 3D. Jeśli szablon widoku steruje skalą, ma pierwszeństwo. Po przypisaniu szablonu sprawdź wynikowy widok.

Przykład: Dla widoku z przedniego lewego narożnika pomieszczenia wybierz **Front left**, włącz automatyczne otwieranie sufitu, ustaw niewielkie **Top cut (mm)** i włącz **Cut camera-facing walls**. Jeśli otwarcie od strony kamery usuwa zbyt dużą część ściany, zmniejsz **Front cut (mm)**. Sprawdź ramkę przekroju i przycięcie w Revit; przy nieregularnej geometrii mogą zostać objęte sąsiednie elementy.

Tags: cele, rozmieszczenie i istniejące etykiety

W Tags ustaw regułę dla kategorii: FP (rzut), RCP (rzut sufitu), EL (elewacja); znaczniki pomieszczeń obsługują tylko FP/RCP. Kategorie bez własnej rodziny mogą użyć wczytanego znacznika Multi-Category. Drzwi i okna widziane krawędzią są pomijane na elewacjach. Position: Auto, Centre, Above, Below, Left, Right.

Ustawienie	Znaczenie i praktyczne zastosowanie
Kategoria i wczytana rodzina/typ etykiety	Włącz kategorię i wybierz zgodny wczytany symbol. Kategorie bez własnej rodziny mogą użyć wczytanego znacznika Multi-Category. Brakujące rodziny wczytaj w Revit i otwórz RoomDocs ponownie.
FP, **RCP**, **EL**	Wybierz rodzaje generowanych rysunków 2D, które mają otrzymać etykiety danej kategorii. Nie włączaj celu, jeśli nie ma odpowiadającego mu wiersza widoku.
Leader	Tworzy etykietę z linią odniesienia. Po rozmieszczeniu sprawdź jej połączenie z elementem i ewentualne skrzyżowania przed wydaniem rysunków.
Orientation: Horizontal lub Vertical	Orientation ustawia Horizontal lub Vertical. Kolumna Position: Auto, Centre, Above, Below, Left, Right dla kategorii.
Istniejące etykiety	Istniejące etykiety tego samego pomieszczenia/elementu w widoku są zachowywane i nie są powielane przez tę operację. Mogą jednak nachodzić na nowe etykiety, więc sprawdź wynik.
Drzwi i okna	Drzwi lub okno jest brane pod uwagę dla każdego z dwóch sąsiadujących z nim pomieszczeń w fazie widoku. Etykieta może więc pojawić się w widoku każdego z tych pomieszczeń. Pozostałe kategorie elementów są przypisywane do pomieszczenia będącego ich właścicielem.
Kontrola rozmieszczenia	Algorytm sprawdza obwiednie pobliskich etykiet i granice przycięcia, po czym próbuje kilku położeń w pobliżu. Nie gwarantuje rysunku bez kolizji; ręcznie sprawdź grafikę etykiet i linie odniesienia.

Przykład: Aby etykietować drzwi na rzutach, włącz kategorię **Doors**, wybierz jej wczytany typ etykiety i zaznacz **FP**, pozostawiając pozostałe cele wyłączone. Włącz **Leader** i sprawdź po rozmieszczeniu jego połączenie z elementem. Sprawdź obie strony wspólnych drzwi, bo dokumentowane mogą być oba sąsiednie pomieszczenia.

Dimensions: ustawienia dla poszczególnych rysunków

W Dimensions włącz wymiarowanie, zaznacz obsługiwany wiersz i niezależnie wybierz kierunki. Każdy wiersz ma własne pozycje, wczytany styl liniowy i odsunięcie.

Ustawienie	Znaczenie i praktyczne zastosowanie
Wiersz rysunku	Zaznacz wygenerowany rzut lub elewację. Rzuty sufitów i widoki 3D nie są obsługiwanymi celami wymiarowania. Nie można zaznaczyć nieaktywnego lub nieobsługiwanego wiersza.

Ustawienie	Znaczenie i praktyczne zastosowanie
H i **H position**	H wymiaruje szerokość. Pozycje: Bottom (inside), Centre, Top (inside), Below room (outside), Above room (outside).
V i **V position**	V wymiaruje długość rzutu lub wysokość elewacji. Pozycje: Left (inside), Centre, Right (inside), Left of room (outside), Right of room (outside).
Linear dimension style	Wybierz wczytany liniowy styl wymiarowania Revit. Styl określa wyświetlane jednostki i format.
Odsunięcie mm	Wewnątrz: w odsunięciu od ściany. Na zewnątrz: poza jej licem. Ciasny kadr: RoomDocs przenosi linię do środka; przegląd podaje dodatkowe odsunięcie kadru. Zakres: 50-2000 mm.
Istniejące wymiary	Istniejące wymiary są zachowywane. Sprawdź, czy nie dublują się z nowymi albo na nie nie nachodzą.

Przykład - tylko szerokość: Zaznacz H, wybierz Bottom (inside) i wyłącz V. Wybierz biurowy styl liniowy oraz Odsunięcie mm, np. 200. Dla wysokości elewacji użyj V z Left (inside), Centre lub Right (inside); potrzebne są rzeczywiste graniczne powierzchnie podłogi/sufitu i obliczenia Areas and Volumes.

Wymiarowanie obsługuje pomieszczenia o prostokątnym układzie granic i wyrównanych lokalnych ścianach. Nie jest to ogólne narzędzie do wymiarowania dowolnych obrysów pomieszczeń. Sprawdź odniesienia, wartości i kolizje na każdym wygenerowanym rysunku.

Nazwy, zapamiętane ustawienia i przenośne presety

Element	Działanie
Nazwa widoku	Łączy dosłowny prefiks wiersza, wybrany parametr pomieszczenia, separator i sufiks. Dla numeru pomieszczenia H-103, prefiksu RD_, parametru **Number** i sufiksu FP powstanie RD_H-103_FP.
Numer arkusza	Użyj dosłownego prefiksu, na przykład RD-, numeru początkowego 1 i dopełnienia 000, aby otrzymać RD-001. Numer i nazwa arkusza są konfigurowane osobno. Sprawdź konflikty wygenerowanych nazw.
Ostatnio używane ustawienia	RoomDocs zachowuje wiele ustawień interfejsu w konfiguracji Revit danego użytkownika na kolejną sesję. To wygodne wartości domyślne, a nie plik do przenoszenia na inną stację roboczą lub do innego projektu.
Save preset / **Load preset**	Zapisuje lub wczytuje jawny plik konfiguracji .roomdocs.xml dla ustawień dokumentacji i arkuszy. Preset nie zapisuje zaznaczonych pomieszczeń ani danych logowania. Zasoby projektu są identyfikowane po nazwach; jeśli brakuje zasobu, jawnie przypisz właściwy zamiennik i sprawdź wybór.

Przykład: Zapisz preset biurowy z preferowanymi wierszami widoków, nazwami, ustawieniami etykiet/wymiarów i układem arkuszy. W nowym projekcie wczytaj preset, przypisz brakujące szablony lub typy, ponownie wybierz pomieszczenia i sprawdź ustawienia przed kliknięciem **Generate**.

Co nowego w wersji 1.1

bimMajster RoomDocs 1.1.0

Znaczniki

20 kategorii (nowe: meble wbudowane, wyposażenie specjalistyczne, modele ogólne, urządzenia elektryczne, osprzęt oświetleniowy, urządzenia danych, komunikacji, ppoż., przywoławcze i zabezpieczeń, tryskacze). Kategorie bez własnej rodziny znacznika mogą użyć wczytanego znacznika wielokategoriowego.

Pozycja dla każdej kategorii: Auto, Środek, Nad, Pod, Z lewej, Z prawej. Znaczniki omijają istniejące znaczniki, wymiary, teksty, znaczniki widoków ścian i sam opisywany element. Drzwi i okna widoczne krawędzią na widokach ścian są pomijane. Znaczniki pomieszczeń na rzutach sufitów są domyślnie wyłączone.

Wymiary

Nowe pozycje na zewnątrz: pod/nad pomieszczeniem oraz z lewej/z prawej strony, w wybranej odległości. Gdy kadr jest za ciasny, linia trafia do środka, a przegląd podaje, o ile powiększyć odsunięcie kadru.

Poprawka: wymiary na rzutach w nowo tworzonych widokach były pomijane („not measurable/visible").

Domyślny styl to zwykły wymiar liniowy.

Interfejs

Podgląd nazwy widoku na żywo; separatory nie są już podwajane.

Większe okno; lista pomieszczeń wykorzystuje wysokość okna; „Zaznacz widoczne" / „Wyczyść zaznaczenie".

Rzuty sufitów bez szablonu przyjmują skalę rzutu i ukrywają znaczniki widoków ścian.

Agenci AI i automatyzacja

Publiczne API **Interior_View_Generator.RoomDocsApi**: **Capabilities()**, **InspectRooms(doc)**, **Generate(doc, requestJson)**. JSON na wejściu i wyjściu, próba (dry run), opcjonalne reguły znaczników i wymiarów, bez okien dialogowych, jedno Cofnij. Działa z serwerami Revit MCP, pyRevit, Dynamo i innymi dodatkami. Szczegóły: AGENT-API.md.